

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **J. Y.**, zastoupené JUDr. Filipem Chytrým, advokátem se sídlem Rubešova 83/10, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2006, č. j. OAM-796/VL-07-04-2006, o udělení azylu, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 9. 2007, č. j. 59 Az 82/2006 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2006, č. j. OAM-796/VL-07-04-2006, o zamítnutí žádosti stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodné podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Vzhledem k okolnosti, že se jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany (dříve ve věci azylu), Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být její kasační stížnost podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS, dostupné též na www.nssoud.cz.

Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování

rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost oprít o některý z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje, v mezích kritérií přijatelnosti, v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Stěžovatelka v podané kasační stížnosti uplatňuje důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Dle jejího názoru žalovaný nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, neboť se nikterak nezajímal o situaci v zemi původu, neopatřil si veškeré důkazy a dostatečné podklady pro posouzení situace stěžovatelky, což jej následně vedlo k nesprávnému rozhodnutí ve věci. Stěžovatelka se domnívá, že i přes existenci množství zdrojů informací o zemi původu žalovaný zcela opomněl využít osvědčených a mezinárodně uznávaných institucí, které se specializují právě na monitorování stavu dodržování lidských práv v Mongolsku (např. Amnesty International, OBSE, Evropský parlament a další mezinárodní a nevládní organizace). V jednání žalovaného tak lze spatřovat porušení jedné z nejvýznamnějších zásad hodnocení skutkových okolností případu, konkrétně zásady objektivní pravdy, a krajský soud proto měl z uvedených důvodů žalobou napadené rozhodnutí zrušit.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že stěžovatelka uvedla jako důvody k opuštění vlasti špatné životní a zejména ekonomické podmínky. V České republice by chtěla žít, pracovat a přispět tak ke zlepšení svého života, získání vlastního bydlení a vzdělání dětí.

K takto uplatněným kasačním námitkám Nejvyšší správní soud předesílá, že žádost stěžovatelky o udělení azylu byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, neboť žalovaný dospěl k závěru, že stěžovatelka ve své žádosti neuvedla žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit její pronásledování ve vlasti z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu. Za této situace tedy neměl žalovaný povinnost zjišťovat skutečnosti rozhodné pro udělení azylu dle § 12, § 13 či § 14 zákona o azylu tak, jak stěžovatelka namítá. Tato otázka již byla v minulosti předmětem posouzení Nejvyššího správního soudu, který např. ve svém rozhodnutí ze dne 27. 5. 2004, č. j. 7 Azs 124/2004 - 45, publikovaném pod č. 349/2004 Sb. NSS, uvádí, že naplnění podmínek pro zamítnutí žádosti o azyl jako zjevně nedůvodné vylučuje posouzení žádosti o udělení azylu podle ustanovení § 12, případně dle ustanovení § 14 zákona o azylu. Rovněž v rozhodnutí ze dne 10. 2. 2004, č. j. 4 Azs 35/2003 - 71, publikovaném na www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud konstatuje, že v případě zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné není prováděno dokazování ohledně zjištění existence důvodů pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, což dále vylučuje rozhodování podle § 14 zákona o azylu (humanitární azyl) i podle § 13 zákona (sloučení rodiny).

K povinnosti správního orgánu zjistit skutečný stav věci se Nejvyšší správní soud již dříve vyjádřil také ve svém rozsudku ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, publikovaném pod č. 181/2004 Sb. NSS, či v rozsudku ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41, publikovaném na www.nssoud.cz, v němž se uvádí, že „povinností správního orgánu je zjišťovat skutečnosti rozhodné pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, jen tehdy, jestliže žadatel o udělení azylu alespoň tvrdí, že existují důvody v tomto ustanovení uvedené. Z žádného ustanovení zákona však nelze dovodit, že by správnímu orgánu vznikla povinnost, aby sám domyšlel právně relevantní důvody pro udělení azylu žadatelem neuplatněné a posléze k těmto důvodům činil příslušná skutková zjištění. Povinnost zjistit skutečný stav věci dle ustanovení § 32 správního řádu má správní orgán pouze v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu správního řízení uvedl.“ Rovněž z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2003, č. j. 2 Azs 3/2003 - 44, publikovaného pod č. 173/2004 Sb. NSS, vyplývá, že

k posouzení naplnění zákonných podmínek pro udělení azylu jsou rozhodující důvody uvedené žadatelem v jeho žádosti o udělení azylu a skutečnosti uváděné následně ve správním řízení, zejména při pohovoru k důvodům této žádosti.

Ke kasační námitce stěžovatelky, v níž poukazuje na svou obavu z pronásledování z důvodu příslušnosti k určité sociální skupině, Nejvyšší správní soud nemohl ve smyslu ustanovení § 109 odst. 4 s. ř. s. přihlížet, neboť tato byla stěžovatelkou nově uplatněna až v kasační stížnosti, tj. poté, kdy bylo ve věci vydáno rozhodnutí.

Ze shora uvedeného vyplývá, že ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost nepřijatelnou, a proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu